

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél-évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Közöny és fásultság.

Nem látunk mást a közélet arénájában közönyt és fásultságnál. Az a kis lendület, mely az utóbbi években mutatkozott, teljesen ellapult s ma oly érzéssel járjuk be a közélet tereit, mintha valami kiellen komoksivatagon járnánk.

Ami a szemhatár előtt áll, az se hegy, az is csak zátony.

Mélabús, gondokba borult emberek járnak-kelnek. Rémes, eddig nem ismert gondok tépik a családapa szívét, lelkét.

Az élet annyira megdrágult, a fénytűzés oly hatalmat vett rajtunk, és olykor esztelen igényeinknek annyira hatalmában vagyunk, hogy idegeink szétpattanásig, az elme elborulásáig nyomja agyunkat a gond, s ezt a sötét kortünetet mással, mint a nehéz életgondok vivásával, megokolni nem tudjuk.

Mi más volt a régi udvarházak erkölcsé, szemben a mi felmagasztalt, túlértékelt modern vagy hipermodern fel fogásunkkal. Bizony anyánk a kartonban vigabban mulattak, mint mi a kreppdesszinekben és apáink boldogabbak voltak, mint mi, akik az argentiniai húsért sápitozunk.

Mi lenne a kivezető?

Meline azt mondja: „Visszatérés a faluhoz“, ami a mi gondolatanyagunkra vonatkoztatva énnyt jelent: visszatérés az egyszerűséghez.

A nivelláló kultúra azonban nem engedi.

Ma már a haladás jegyében a falu is imitálja a várost; a kisvárosok nagyvárosi allűrökkel kápráztatják magukat és másokat és ott van a bűnös, a fényes főváros, melybe — mint a mohamedánok Mekkájába — vágyik az, aki a vidéken jól él; és vágyik az, kinek egzisztenciája lezüllött már a vidéken, vagy züllőfélben van.

Egy rettenetesen elsatnyult társadalmi fejlődés zürzavarában élünk s retteggve nézzük, hogy erkölcsi világunkat döntögeti ez a zavaros eszmeáramlat, melynek még törekvései végcélját se sejtjük, nem-hogy azt megtudnók állapítani, hogy e célokból mit hajt keresztül?

De mindenesetre a legnagyobb megdöbbenéssel látjuk a közöny és fásultságnak ijesztő terjedését.

Ott tartunk már a pusztaszenttornyai gányó sajtyszerű filozófiájánál:

— Valahogy csak lesz, mert úgy, hogy sehogy se legyen, még nem volt!

Ez a homályos megnyugvás a jelenben s jövőben és a fatalizmus tölthet csak el némi megnyugvással, mert minden, amit ez a rohanó jelen felkotor, mozgat, ostromol, dönt, gúnyol és nevetségessé tesz, a mi eszményeink tárgya, szellemi tartozékunk: nevelés, előítélet, megszokás és rajongó szeretet növeltek meg bennünk.

Aztán mi még csak megvagyunk a megvedlett, régi fénytől megfosztott eszményeinkkel, de féltjük az új generációt, az utána következőt, melynek az er-

kölcs nagy talizmánjait az életharcban nem adják meg.

Már eddig is rémületesen sokat rontottak a modernség, vagy mondjuk tán helyesebben: a modernség firmájával becsempészett eszmei dugáruk a lelkeken, de hogyha ez a forrongás tovább tart és a kornak tévedt racionalizmusa csakugyan lerombol minden erkölcsi intézményt, mi lesz, ami az embert küzdésre és bizva-bizásra ösztönzi és lelkesíti? Valóban ezt nem is sejtethjük.

Közönyünk és fásultságunk pedig akkora, hogy az is egyik életelvünk: utánam az özönviz.

Minden kor nagy erőbeli tartalékokat hagy meg az utókorra, — mi pedig azt mondjuk, hogy mit törődöm én az utánam következőkkel, csak én fussam meg minél kellemesebben az élet utját. Csak ez a vágy is sikerülhetne! De milyen kevésnek sikerül és akik felé irigykedve tekintgetünk; akiket az élet nektárából állandóan inni látunk; akik az élet illatos rózsáira hajják fejüket: azokat is megrokkantva látjuk az életnek közbeeső stációján, amint azt hirdetik közönnel és fásultsággal: hogy bolond az élet.

Az élet pedig nem bolond. Rá kell jönni mindenkinek, hogy van az embernek két nagy java; a munka és az erkölcs.

Akiben e kettő hiányzik: a munkaszeretet és erkölcsi eszmények, — az csak sivárlelkű, unatkozó lehet, az életundor betege.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

25

jelzálog- és hosszú lejáratú törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. Az igazgatóság.

TARCA.

Végzetes szó.

Megtörtént, hogy Lovász bácsi egy ízben valamivel korábban vetődött haza, mint rendszerint tüstént odafordult az asszonyhoz:

— Anyjuk, ide az ünneplő ruhámat!

Lovász néni nagy szemeket meresztett urára. Mirevaló az ünneplő, amikor hétköznap van?

No csak siess; hivatott a jegyző ur — adta meg a fölvilágosítást a férj.

Lovász azután belebújt vasárnapi gunyájába s mivel igen vérmes ember volt, alig egy-két falatot reggelizett, hogy józan, tiszta fővel indulhasson utjára.

Tisztában volt a felől, hogy mit akar a jegyző tőle. A Faragó-féle dolog husz esztendő óta tartott s az öreg Lovász, aki foglalkozására építőmester volt, tudta, hogy végre dülőre kerül.

De meg is fogadta magában, hogy a jó alkalmat nem halasztja el, hanem minél több ezrest fog kivásalni a földesurtól.

Csak azt nem tudta még pontosan megállapítani, hogy mennyit kérjen ennél az üzletnél, azért, mielőtt a nótáriushoz benézett volna, elballagott a Faragóék kastélya felé. A remek szép épület egy gyönyörűen gondozott angolkert közepén emelkedett s köröskörül üde, zöld gyepszönyeg ékeskedett. Ugy tetszett, mintha megközelíthetetlen volna, azonban nini, a gondosan kezelt környezetben, mint egy kiáltó, csunya folt, ott terült el egy kis darab parlagon hagyott földecske. Ez a Lovász bátyánké volt.

A furfangos ember rájött arra, hogy ez a beékelt haszontalan földdarab sokat ér a kastély tulajdonosának.

Lovász bácsi egy darabig elnézegette a földjét, ami bizony ott épp úgy füstölt, mint egy éktelen nagy folt a király bársonypalástján. Minden oldalról azonnal szemetszurt s ezzel nagyot ártott a kastélynak, a parknak is.

Lovász bácsiban rejlett annyi huncutság, hogy csak azért is oda hajtatta ki barmait legelni, minek következtében a kastély cifra termeiben állandóan kellemetlen szag terjengett. De hát Lovász uramnak nem lehetett parancsolni, az ő földjén nem szólhatott rá senki.

Tudta jól, hogy a Faragó grófi családtól nem fog ezreket kicsalni, hisz a cimereükön kívül nem volt semmijök. Azonban azt is tudta, hogy ha türelmesen vár, előbb-utóbb sikert arat.

És várt is, mert hála Istennek várhatott . . . Ime, a kastély most végre gazdát cserélt. Egy Müller nevezetű duggazdag pesti bankár vette meg. Itt az ő szerencséje, üstökön kell ragadni!

A jegyző már messziről mosolyogva intett Lovász bácsinak.

— Hallja bátyámuram, mit kér azért az arasznyi földért, ott a kastély táján. Az a Müller nagy-ságos ur tudni akarja.

— Mit mond? A pesti urnak az én földem kellene? No né!

Végső konkluziónk tehát az, hogy a munkaszeretet — ebben a fásult, közönyös korban letűnően van. Sokan azt hiszik, hogy a munka az emberből rab-szolgát teremt, pedig az teremti a szabad embert s egyedül véle türehető az élet!

Heti krónika.

Ünnepek előtt. Világosságot! Szegváron is kevés a petróleum.

December 18-át irunk. Néhány nap múlva itt lesz a szent Karácsony ünnepe, de alig nyeljük le utolsó falatját az ünnepi dióspatkónak, ránk köszönt az ujév is, az 1911-iki.

Mit csinál ilyenkor a jóra való családapa? Gondolkodik és izzad. Azon törli a fejét, hogy kéne kiizzadni azt a sok karácsonyi és ujévi ajándékot, aminek az árát gondosan őrzik még valamelyik takarékpénztár tüzmentes kasszájában.

Tévedések elkerülése végett kijelentem, hogy nem azokról a családapákról van szó, kiknek gyümölcsöző tökéik vannak; ilyenek csak a dajkamesékben élnek még, vagy legfeljebb Amerikában, a szintén kivesző félben levő bölények hazájában és ott is csak azért, hogy legyen miről írni az európai újságoknak.

De folytassuk ott, ahol elhagytuk. Állapítsuk meg, hogy ilyenkor az ember hitelképes kezeseket keres. A mai világban ez a pénzkeresés legtermészetesebb módja. Tudják-e, kérem, ki a hitelképes kezes?

— Aki minden kigondolható módon képes hitelt szerezni magának, ha szüksége van rá. És kinek ne lenne rá szüksége?

Tehát oda jutottunk, hogy mindenki „jó“ kezes, csak aláírja a megváltót. De vajjon talál-e az ember két ilyen alakot? Hát hogyné találna, csak keresni kell. Az ügyes ember kiválasztja magának a két legnagyobb ellenségét és megvan a két kezes.

— Bolond ez a Dörgencs! — mondják erre önök, valóban nyájas olvasóim, és azt kérdik tőlem, miért nem megy az én emberem jóbarátaihoz? ha kezesekre van szüksége.

— Hát azért, kérem, mert a hitelszerzés dolga manapság az ellenségeskedésen fordul meg és nem a barátságon.

Az ellenségeim szó nélkül írják alá a megváltót és nagyot nevetnek befelé, hogy meg-

— Föld ide, föld oda! Nem nagyobb, mint egy kiterített zsebkendő.

— Ohó! Van az kétszáz kvadrát. Ha nem több!

— Mondjuk, hogy annyi. És mondjuk, hogy kap érte négyszáz koronát.

Lovász bácsit elfutotta a pulykaméreg.

— No ha az a pénzeszsák csak annyit kínál érte, akkor nem adom. Nincs több mondani-valóm! . . .

— Ugyan ugyan! — engesztelte őt a nótárius; hiszen megkapja a tizszeresét is Müller urtól . . .

— Négyezer korona! — fitymálódott a kőműves s kicsinylően mosolygott. — De ha ezt is megtizszereznek?

A falu jegyzője ismerte embereit, de kivált-kép Lovász Ambrust. Hirtelen megragadta a kezét és így szólt:

— Ez legyen az utolsó szava! . . . Majd megmondom Müller urnak.

Lovász elbaktatott, de nem volt meg a rendes lelki nyugalma. Tartott tőle, hogy tulságosan kapzsi volt. Azonban néhány nyugtalanul eltöltött nap után újra hívatta a jegyző s ott az irodában annak rendje-módja szerint megcsinálták a szerződést. Lovász uram negyven darab ezres bankóval távozott.

Megesett egyszer, hogy Lovász és a milli-omos Müller találkoztak künn a vasutnál. A kőműves ekkorra már uri tempót sajátított el: gözsön vitette magát a városba, ahol téglát vásárolt. Az új földesur, az pedig pesti vendéket várt.

károsítottak a váltó-ürlap értékével. Barátaim azonban csupa jóakarattól tagadják meg a kezességet, mert nem akarnak a váltó-ürlap értékével megkárosítani.

— No és mi lesz a pénzzel?

— Hát mi volna? . . . Megkapom! Mert hála istennek, az én ellenségeimnek is vannak rosszakaróik a takarékpénztár igazgató tanácsában, akik örülnek, hogy végrevalahára bekerült a két kezes az ő utcájukba.

Igy születik meg a kis Jézus és az ujév hajnalára kijáró kedves ajándékok beszerzési költsége.

Boldog ünnepeket!

* *

Alig két hete érzélgős dicshimnuszsal üdvözöltem azt az értekezletet, mely a község kivilágításának régóta vajdó kérdését „akarta“ megoldani, igen sikerültnek mondható ötlettel, néhány vendéglős jóindulatára bizva, hogy — „legyen világosság!“

Osztatlan örömet keltett ez a hír és sokan egy jobb kor hajnalát látták már derengeni községünk borús egén, mert hála a Teremtőnek, kevés nálunk az olyan foltos szalamandra-szerű alak, mely a sötétséget tartja éltető elemének. A szereimesek nótafájáról se szakították le a világitás tervezői azt a bájos virágot, mely a „sötét éjféli ha rám veti árnyékát“ szövegű nótában oly meghatóan szimbolizálja a szerelmes szívű ifjak ágaskodó érzelmeit, mert hisz megígérték, hogy 11 óraker el fogják oltani a lámpákat — és mégis, legalább úgy látszik, hogy a szivekben mégis elaludtak a világitás öröme felgyújtott lámpások, mert azokat a szépséges acetilén-lámpákat mégse gyújtották föl Mindszenten és ismét csak a változó szeszélyű jó öreg holdmamára lesz bizva az utcák és terek világitásának divatból kiment problémája.

Ha kinevetnek is, én csak azt mondom, hogy ne hagyjuk elaludni ezt az ügyet, hanem eszközöljük ki, hogy felgyujtsák azokat a lámpákat!

A mentők jelszavát idézem, hogy: „mindenkit érhet baleset!“ Ha sötét utcáinkon minél többen török ki a nyakukat, évről-évre minél kevesebb lesz azok száma, kik a 87 százalékos községi adót fizetik, és ha nem lesz elég adóalany, sötétben is meg fogják látni, hogy nem volt érdemes spórolni a petróleummal.

* *

Szegváron is kevés a „petróleum“. E héten tárgyalják egy jóra való községi tisztviselő fizetésjavítási kérvényét. Az ülés előtt két községi képviselő közt ez az eszmecsere folyt:

I.: Már megint fizetésjavítást kér ez az ember, pedig már a múltkor se adtunk neki.

Lovász Ambrus kénytelenül feszengett Müller ur közelében.

— Alighanem haragszik rám, gondolta magában, miközben alázatosan odaköszönt. Bizonyosan sokalja a föld árát.

Müller pedig dehogy is haragudott, mert amint emberünket megismerte, mosolygósan, előrenyújtott kézzel jött feléje.

— Kedves Lovász ur, még idáig nem volt módomban, hogy megköszönjem . . .

A kőműves nagyot bámult.

— Mit köszönne meg a nagyságos ur?

— Ejnye, no! hát azt a nagylelkűségét! A fejedelmi ajándékot. Higyje meg, az ön földje legalább százezer koronát ér meg nekem . . . Mint egy fillért!

— Százezer koronát! . . . kiáltotta Lovász bácsi és arcába szökött a vér. A lábai egyszerre megingogtak, a hangja meg elakadt. Értelmetlenül dadogta:

— Százezer koronát! . . .

S akár egy támasztalan lisztes zsák, elterült a földön.

Hamarosan beszállították az állomás-épületbe. Müller ur az automobiljából angol sőt hozott elő, hogy megdörzsölje vele, mint az eláult szép hölgyeket szokás. Mások friss vízzel locsogatták, egyéb módon is élesztgették, de hasztalan:

Lovász Ambrust megölte az a kegyetlen szó, hogy nagyobb is márkolhatott volna.

II.: Hát aztán miért kéri?

I.: Aszondja, hogy nem bir megélni.

II.: Mi a bére?

I.: Nyolcvan krajcár esik egy napra.

II.: Hm, hm. Hát én csak aszondom, sógor, hogy amelyik tisztviselő 80 krajcárból se tud megélni, az menjen — fát vágni!

Dörgencs.

Ujdonságok.

— **Megyei közgyűlés.** Csongrádvármegye törvényhatósága december 23-án tartja meg ez évi utolsó közgyűlését. Az évnegyedes jelentésen túl nevezetesebb tárgyai lesznek: bizottsági tagok választása a közigazg. bizottságba, az állandó bíráló választmányba, az állandó választmányba, az igazoló választmányba, a központi választmányba, s még egyéb bizottságok újralakítása. 19. szám alatt indítvány adatott be, mely szerint Mátéffy Kálmán nyugdíjas vármegyei főjegyző nyugdíjajáruléka ujonan állapíttassék meg. Tény, hogy Mátéffy Kálmánnal szemben az akkori viharos időkben sérelem követetett el s a tanusított eljárás nem volt ment politikai indulattól. Indokolt volna tehát, ha az elszenvedett sérelem ezuttal orvosoltatnék. — 31. szám alatti tárgy Jásznagykúnszolnok-megye átirata a korcsmáknak, pálinkaméréseknek ünnepnapokon való zárva tartása tárgyában.

— **Eljegyzés.** Keresztes Áron tekintélyes mindszenti iparos és neje kedves leányát: Annuskát e hó 11-én eljegyezte Farkas Mihály fiatal iparos Hódmezővásárhelyről. Sok szerencsét és tartós boldogságot kívánunk!

— **Óvodások karácsonyfája.** A „Károly-óvoda“ felügyelőbizottsága az elmúlt csütörtökön tartott ülésében több fontos tárgynak elintézése után elhatározta, hogy a kisdedek öröme és fölségélyezésére évente nagy ünnepséggel rendezni szokott karácsonyi délutánját ez uttal is, és pedig a következő szombaton d. u. 3 óraker tartja meg az óvodai helyiségben. Mivel a bizottság nincs oly helyzetben, hogy a kicsinyek felruházásáról saját maga gondoskodhatnék, társadalmi uton rendez gyűjtést a kisdedek számára, s ez uton is fölkéri Mindszent község jólékű közönségét, hogy az apróságok karácsonyfájára szánt készpénz vagy természetbeni kegyes adományait legkésőbb péntek estig az óvónökhöz eljuttatni sziveskedjék. Ugyanitt tisztelettel fölkéri a bizottság mindazokat, kik a gyermeknevelés szent ügye iránt érdeklődéssel viseltetnek, hogy az óvoda ünnepélyét szives megjelenésükkel szerencsétlenségük.

— **Népszerű előadás.** Karácsony másnapján délután a fiúiskola IV. o. tantermében Karaszka Kálmán áll. tanító tart előadást „A méhek állami élete“ címen.

— **Lejárt a terminus.** Tudvalevőleg a bor- és huszfogyasztási adók bizottsága az ajánlatok benyújtásának határidejét december hó 15-ére tűzte ki. Ez a határidő csütörtökön lejárt, de még mindig igen sokan vannak, akik nem tettek ajánlatot. Mindazonáltal a benyújtott ajánlatok összege elég kielégítő és ha tekintetbe vesszük, hogy nap-nap még mindig akad ajánlattételre újabb jelentkező, úgy remélni lehet, hogy a község megtalálja számítását ezen adónem házi kezelésbe való vételénél.

— **A szegedi Széchenyi-szobor.** Szegeden szobrot állítanak Széchenyi István grófnak, aki megkezdte a Tisza szabályozását. A szobrot Strobl Alajos szobrásztanár mintázta s másfélszeres életnagyságban fogja megörökíteni a legnagyobb magyart. Az agyagminta már teljesen elkészült, a nagy hazafi fia, Széchenyi Béla gróf koronaőr a napokban megtekintette minden tekintetben kifogástalannak találta. A szobrot 1911. június végén fogják leleplezni.

— **Lantos Lukács halála.** Egy igen derék, szorgalmas és becsületes munkában megöszült polgár halt meg községünkben. A kora reggeli órákban futott szét a hír, nagy részvétet keltve az egész községben, hogy Lantos Lukács községi képviselő, a 48-as kör elnöke meghalt. Halálát hosszú betegség előzte meg. Az általánosan becsült és mindenki által szeretett földbirtokos, aki közel negyedszázadon át tagja volt a községi képviselőtestületnek és tevékeny részt vett a közügyekben, 59 évet élt. Temetése ma délután lesz. Nyugodjék békében!

— **Járda-átvétel.** E hó 12-én teljesítette a járdaépítő-bizottság az ez év őszén készített községi téglagyalogjárók felülvizsgálatát. Az idő e célra nem a legalkalmasabb volt, mivel a járók részben sárral voltak borítva. A bizottság a sár és közben megeredt eső dacára végig ment a készített összes járókon s azt a lehetőségig megvizsgálta. Átvehetőnek véleményezte a bizottság a munkálatot avval a megjegyzéssel, hogy köteles vállalkozó a tavaszi száraz napok bekövetkeztével a talaj puhasága miatt most hiányosan elhelyezett szakaszokat átépíteni. Ezzel a munkával a régi falu minden utcája ki lett kövezve az egyik oldalon, valamint elláttattak átjárókkal az utca-keresztezések.

— **Tilos a huszonegyes!** Egyik jómódú iparostársunk, aki törzsvendége a helybeli kávéházaknak és tevékeny részt vesz községünk társadalmi életében, panaszt emelt a szentesi kir. járásbírósnál négy — szinte eléggé ismert kávéházi törzsvendég — partnere ellen, amiért azok, vele együtt, huszonegyest játszottak. A följelentés okát nem tudjuk, de nem is keressük. Annyit hallottunk csupán, hogy e kómikus ügyben pénteken volt a tárgyalás s a bíróság, miután terheltek beismerték, hogy tiltott játékot üztek, panaszost 50 koronára, míg a négy partnert egyenkint 20—20 korona pénzbüntetésre ítélte. Utóbbiak azonban csak akkor kötelesek megfizetni a bírságot, ha 3 éven belül ismét kíváncsiak lennének a 21-es esélyeire. E kedvezmény panaszosra nem vonatkozik, mert ő már máskor is fizetett bírságot az ördög bibliájának tiltott lapozgatásáért.

— **Halálozás.** Gyászlap tudatja velünk, hogy rajcsányi Rajcsányi Istvánné szül. szentkatolnai Demény Viktória nyugdíjazott színésznő e hó 10-én Füzesgyarmaton 56 éves korában meghalt. A kedves modoru, finom lelkű urnó halálhíre bizonyára részvétet kelt olvasóink körében is, mert Rajcsányiékát rövid itt tartózkodásuk ideje alatt mindenki, aki csak ismerte, megszerette.

— **A váltságbizottság ülése.** Községünk váltságbizottsága e hó 15-én ülést tartott, melyen elhatározta, hogy a község tulajdonát képező 4 darab kiseleztezt tenyészbikát és 2 darab sertéskant áruba bocsátja. Az erre vonatkozó hirdetés lapunk más helyén olvasható.

— **Pikantéria a tanácsteremben.** Ismert dolog, hogy Mindszent község előjárósága tüzzel-vassal szerez érvényt a tanügyi törvény követelményeinek. Az elmaradó s kicédulázott tanulókat irgalmatlanul szedeti össze s hajtja az iskolába. Az alsóbb osztályu deákoknál van is meglehetősen értelme e fáradozásnak. Kevésbé kedvező azonban az ismétlő-iskoláknál, ahol esetenként furcsa helyzetet szül a törvény végrehajtása. Amint a következő esetek is mutatják: A szigorú idézésre megjelent a tanköteles gyermek anyja. Az előjárósági tag komolyan kérdőre vonja a hanyag szülőt, miért nem küldi gyermekét rendszeresen az iskolába?

Az anya elejében csak betegséggel mentette a kis lányt, de mikor érdeklődni kezdett a kíváncsiskodó tanácsbeli, hogy tulajdonképpen milyen betegség is tartja távol a kis mulasztót, szemlesütve bökkentette ki a fölcitált szülő:

— Hát kérem, azért nem mehet a lányom iskolába, mert — kerepelt nála a gölya . . .

Egy másik idézésre szintén megjelent az apa. — Hol a leánya? — kérdi szigorúan a bírő. Miért nem küldi az iskolába? Figyelmeztetem,

hogy a mulasztásokért nagyon meg lesz büntetve.

— Küldeném én, kérem — feleli szomorúan az apa, de magam sem tudom: merre van. Azt mondják — a brácsás szöktette meg.

— **Enyhe időjárás.** A november első felében beköszöntött hideg, télies idő az utolsó két héten annyira megenyhült, hogy szinte a vénasszonyok nyarába képzelnénk magunkat, ha az az ostoba kalendárium nem járna olyan nagyon is a vége felé. Alig mult el nap eső nélkül, s a hét utolsó napjain, december közepén is melegen sütött a nap s olyan szép verőfényes idők jártak, hogy az még az esős októbernek is becsületére vált volna. De azért nincs okunk elbizni magunkat. Máskor sem ette meg a kutya a telet, s így most sem ártana, ha tüze-lövel tömve volna a fáskamra. Mert ki tudja? — ár nápos északi szél kell csak hozzá, ismét csonttá fagy az átázott föld, a fákat zuzmarával az ablaküveget pedig jégvirágokkal disziti fel a szeszélyes természet.

— **A húdrágaságról.** Mindszenten esett meg az alábbi két eset a húdrágaság hatása alatt. Majszterné asszonyom talált és kiosztotta a marhahúst. Persze hogy a Gyurka gyerekek nem jutott sok. A kis csizmadia-inas egy darabig csak nézte a tányérját, azután roppant keserves sírásra fakadt. Ugy bömbölt, mintha legalább is három lábszóját szakítottak volna el a hátán.

— Miért bögsz? — kérdi villogó tekintettel a majsztram.

— Azért, — felelt a gyerek csukló hangon — mert sajnálom, hogy ezért a kis húsert levágtak egy egész ökröt.

* *

Találkozik A.-né B.-nével a piacon és borzasztón szidják a drágaságot.

— Képzeld, édesem, egy kiló marhahúsból főzök paprikást és nem elég hármunknak. Hová jutunk, ha ilyen drága marad a hús?

— Csodálatos — feleli B.-né, ki nagyon büszke jó gazd'asszonyi mivoltára és mindent olcsóbban tud beszerezni, mint más — én fél kiló húsból főzök levest, nyolcan vagyunk és mégis megmarad fele.

— ???

— No igen. Mert mikor kiosztom a húst, a gyerekek mind visszadobálják a tálba, mondván, hogy:

— Ez is hús? Ez is hús? . . .

— **Végzetes gyermekszerelem.** Makóról írják: Jó József jómódu gazda tizenhétéves fia a tánciskolában beleszeretett a tizennégyéves Gyűje Mariskába. A leánya viszonzta érzelmeit s a romantikus lelkű gyerekek afeletti elkeseredettségükbe, hogy nem lehetnek egymáséi, elhatározták, hogy a halálban egyesülnek. A fiu hazakisérte a leányt s a ház előtt kétszer halántékon lőtte. Gyűje Mariska holtan esett össze. Erre az ifju magát lőtte szíven és nyomban meghalt.

— **Kisemberek pénzgyűjtője.** A mindszerenti nagy takarékos az öt év előtt általa bevezetett heti 20 filléres betét-üzletnek új ciklusát nyitja meg 1911. évi január 1-én. Olvasóközönségünk az erre vonatkozó hirdetményt lapunk más helyén találja meg. E helyütt csak említést teszünk az örvendetes hírről. Szorgalmas és takarékos népünk élénken pártolja az öreg takarékos ezen üzletágát, amivel bizonyosságot tesz arról, hogy annak behozatalát szükségesnek, a nép érdekében valónak ismeri. Egy-egy ciklus 6 év tartamu, a hetenkint összehordott 20 fillérből kamatok-kamatjával ez idő alatt tekintélyes összeg gyűlik össze s a 6 év végeztével sokféle hasznos befektetést csinálhat belőle a gazda. Miután a 20 fillérek befizetése már újévkor megkezdődik, hogy akkorra minden érdekelt fél könyvecskéje kiállítható legyen, ajánlatos, hogy a filléres betét-üzletre való jelentkezések kellő időben — még újév előtt — megtörténjenek. Aláírásokat már most elfogad a hivatalos órák alatt az intézet vezetősége, valamint alább meg-

nevezett tisztviselői, igazgatósági és felügyelőbizottsági tagjai. Névszerint: Wimmer Béla, Büchler Gábor, Mentés Károly, Vigh Gyula, Vedres István, Dr Szóbl Lipót, Keresztes Nagy Sándor dr, Hám János, Tábit Lukács, id. Mihály János, Koncz Lajos, Stern Salamon, Keresztes Ferenc, Grüner Géza, Wimmer Károly, Antal András, Pánczél Károly, Keresztes Áron, Szilágyi Ferenc, Tormássy Miklós, Zánthó Kálmán, Pölös József, Novák Ferenc és Horváth Antal urak.

— **A bagoly meg a veréb meséje.** Bárkai Jóska bátyákkal mult vasárnap az esett meg, hogy reggel jókor betévedt a csárdába és mivelhogy dudás is volt jelen, addig muzsikáltatta magának a kisszekeres, meg a nagyszekeres nótáját, hogy mikor 10 órakor hazafelé akart indulni, már csak a lovak öszönére és a Polusz kutya bölcseségére volt bízva a hazajutás nehéz mestersége.

Nem hiába okos állat a ló, hazakerült a kocsit Bárkaival a bakon, kinek Polusz kutya ült az ölében. Mikor nagy robajjal bevágódtak a zugba és a lovak tisztességtudóan megállottak a kapu előtt, szemközt jött éppen Csordás Miska és segített Bárkainak leicelhődni, miközben ilyen erkölcsi prédikációt tartott:

— Hej, Jóska, Jóska, hát te már sohse javulsz még? Hogy nem röstelsz pityókásan végig ögyelegni kocsival a nagyutcán? Hej, Jóska, Jóska, — még hozzá a nagy-mise idején!

Bárkai bátyánk oda se nézett neki, csak ennyit mondott a kutyájának:

— Senkire se hallgassék kend, Polusz kutyám, hanem vezessék kend be aludni!

— **Fix fizetés és magas jutalék** mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona. Hecht Bankház Részvénytársaság. Budapest, Ferenciek tere 6. 10

— **Oriási versengés** folyik a napilapok között, melyik tud jobban kedvébe jární az előfizetőknek. Dívatba jött ujabban, hogy évenként egy-egy csinosabb ajándékot is osztanak ki az olvasók között, melyek azonban csak ideiglenes becsűsel bírnak. A „Budapest“ politikai napilap, mely a független és 48-as Kossuth-párt lapja, tehát mint ilyennek is fontos szerepe van, újévi ajándékaival kiváló elismerést vivott ki magának a nagy olvasóközönség előtt. Idei újévi ajándéka a „Magyarország nagyasszonyai“ egy nagyon értékes történelmi becsű munka, mely Farkas Emőd érdekes leírásban és Nemes Mihály történelmi festő rajzával elibünk varázsolja a magyar történelem legnagyobb nő-alakjait. Ezt a diszmunkát megkapják a „Budapest“ rendes előfizetői, az ujjonon belépők közül pedig azok, kik legalább fél évre egyszerre fizetnek elő. Bőli ára igen magas lesz. Megrendelések „Budapest“ kiadóhivatalához intézendők. Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Eladó apaállatok.

Mindszent községnek 4 darab kiseleztezt nyugoti fajta tenyészbikája azonnali átvételre eladásra kerül.

Venni szándékozók a községi előjárósággal értekezhetnek.

Mindszent, 1910. évi december 17-én.

Antal András
jegyző.

Veres Sándor
bíró.

Eladó szőlő és hereföld.

Tömörkényen levő szőlőnk és Mindszenten, az ujtelepen levő hereföldünk szabad kézből eladó. Közelebbi feltételek megtudhatók Kossuth-Lajos-utcai házunknál.

Wimmer Jánosné örökösei.

Eladó a nagy gőzmalom.

Mindszenten, a Szabadság-utában levő jömenetelű gőzmalomamat és gőzfűrésztelepemet — előre haladt koromra való tekintettel — eladom. Alku köthető Ádász János gőzmalomtulajdonossal.

A legtöbb kiállításon legelső díjjal kitüntetett
és első orvostanárok által ajánlott
kitűnő minőségű

ESTERHÁZY COGNAC

mindenütt kapható!

Az ESTERHÁZY COGNAC

a közönség kedvenc itala!

Az Esterházy cognacgyár

központi irodája:

Budapest, V., Csáky-utca 14.

Telefon: 31-49.

Karácsonyi és ujévi vásárt megkezdtem!

A nagyérdemű közönség szíves tudomására
adom, hogy nálam **mindennemű ékszereket,
órákat és tajtékpipákat olcsó áron
lehet vásárolni**, miután célom az, hogy ke-
vés haszon mellett nagy forgalmat birjak elérni.
Egy próbavásárlás által mindenki meggyőződhet
áruim jószágáról és olcsóságáról. Legerősebb és
legjobb „Roskopf“ zsebórák már 5 koronától
kezdve. **Double-arany láncokat olcsóért
és jótállással árulok.** Mindennemű
órákat és ékszereket javítás végett el-
vállalok és kifogástalan munkáért a
legmesszebb menő kezességet nyújtom.

Szíves támogatást kér

Berg Sámuel órás és ékszerész

Mindszenten, Bárdosné-féle ház.

Főüzlet: HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Kossuth-tér.

POLLITZER SÉRV-AMBULATORIUM

nyilvános orvosi rendelő-intézet
sérvbajosok, ferdénnyöttek és am-
putáltak részére.

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8., félemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díj-
talanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe-
vétele vásárlásra nem kötelező.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

SZABADALMAZOTT SÉRVKÖTŐK
már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa
által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan
és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Higiénikus cikkek a legfinomabb minőség-
ekben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül
megbízhatóak. Tucatankint 2-16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egész-
sége“ című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal,
annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E
munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi
meg az intézet igazgatósága.

Felhívás aláírásra

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR ezennel felhívja a
nagyérdemű közönséget, hogy vegyen részt az általa 1911. év január
1-én ujonan megindítandó 20 filléres hetibetét-üzletben.

Heti-betét részvényenkint 20 fillér.

A jegyzett betét-üzlet 6 évi időtartamú. Azaz: a hat évig
hetenként fizetett 20 filléret az intézet 6 év múlva fizeti vissza
5 százalék kamatok kamatjával.

A betét-üzlet résztvevői befizetett összegeikre megfelelő előleg-
kölcstönk kaphatnak, mérsékelt kamatláb mellett.

Heti részbetétek jegyezhetőek a »Mindszenti Takarékpénztár«
hivatalos helyiségében bármikor, valamint a kibocsátott aláírási
íveken Wimmer Béla, Büchler Gábor, Mentés István, Vigh Gyula,
Vedres István, dr. Szóbl Lipót, dr. Keresztes Nagy Sándor, Hám
János, Tábit Lukács, id. Mihály János, Koncz Lajos, Stern Salamon,
Keresztes Ferenc, Grüner Géza, Wimmer Károly, Antal András,
Páncél Károly, Keresztes Aron, Szilágyi Ferenc, Tormássy Miklós,
Zánthó Kálmán, Pölös József, Novák Ferenc és Horváth A. uraknál.

Mindszent, 1910. december hó 4-én.

Az igazgatóság.

Karácsonyra!

Képeskönyvek
Csillogó karácsonyfa-díszek
Magnéziumgyertyák
Angyalhajjak

Horváth Antalnál, Mindszenten

Elegáns névjegyet

úgyszintén

bármiféle nyomtatványt
modern kivitelben szállít

Horváth Antal könyv és műnyomdája

Két modern gyorsajtó és 9 segédgép
motorerőhajtással.

Bognárfa

Tüzifa Szén Mész és Építési-anyag nagykereskedés

Hódmezővásárhely, Lázár-utca 6-8 sz.

Helyszinre szállít saját költségén mindennemű bognárfa-anyagokat, u.
m.: kőrörnköt, talpat, küllöt, löcs- és saroglyafát, szilfát és bükrud-
fát, valamint mindennemű KOVÁCS-SZENEKET. — Kereskedőknek:
Elsőrendű „RETORTA“ füst és szagtalan FASZENET zsákokban és
csomagolva, ÉLESDI MESZET, WAGGONOS TŰZIFÁT, KŐSZENET,
KOKSZOT és minden e szakba vágó cikket a legolcsóbb árak mellett.

Kérjen ajánlatot!

Kérjen ajánlatot!

Balassa József fakereskedő villanyerőre berendezett favágó-telepe

Ne tétovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal

Beretvás-pasztillát,

amely tíz perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. **Ára 1 K 20 f.** Kapható minden gyógy-
szertárban. — Készíti: Beretvás Tamás gyógyszerész, Kispesztén. — Három dobozzal ingyen postai szállítás. 32-52